

Krāslavas vēstis

Krāslavas novada domes informatīvais izdevums

Nr.8(176) 2011.gada 6.maijs

TIKS ĪSTENOTI 19 KONKURSA „IEDZĪVOTĀJI VEIDO SAVU VIDI 2011” PROJEKTI

Šī gada 28.aprīlī konkursa „Iedzīvotāji veido savu vidi 2011”, ko trešo reizi organizē Krāslavas novada dome sadarbībā ar Nīderlandes fondu „Koninklijke Nederlandse Heidemaatschappij”, žūrija tīkās ar visu deviņpadsmit šogad iesniegto projektu pārstāvjiem, ļaujot pretendentiem prezentēt savu projektu ieceres un plānus. Šogad iedzīvotāju aktivitāti nedaudz mazināja fakts, ka KNHM piešķirtais finansējums sastāda 40% no projekta summas, atlikušie 60% ir Krāslavas novada domes un pašu pieteicēju līdzfinansējums. Lai arī projektu konkursā konceptuāli tika paredzēti KNHM un Krāslavas novada domes līdzfinansējums 15 projektiem, žūrijas locekļi vienojās atbalstīt visas projektu idejas, tai skaitā 13 projektiem finansējumu piešķirot pilnā apmērā no pieprasītā, bet 6 projektiem - daļēju finansējumu. Papildus piešķirtajam finansējumam diviem labākajiem Krāslavas projektiem ir iespēja saņemt veicināšanas balvu 500 euro apmērā.

Projekti tiks ieviesti no jūnija līdz oktobrim. 2011.gada finansējums tiek piešķirts pilnā apjomā šādiem projektiem (projektu iesniegšanas secībā):

„Krāslavas katoļu baznīcas Sv.Donata kapličas ieejas vārtu kapitālais remonts”, iedzīvotāju grupa „Adventiat”;

„Krāslavas invalīdu sporta un rehabilitācijas kluba „Krāslava” īkas jumta seguma remonts”, Krāslavas invalīdu sporta un rehabilitācijas klubs „Krāslava”;

„Krāslavas novada PII „Pilādzītis” vizuālā tēla pilnveidošana”, iedzīvotāju grupa „Pilādzīša aktīvistu darbnīca”;

„Mēs par ciemata sakoptu vidi”, iedzīvotāju grupa „Mēs – Kombuļiem”;

„Piedrujas Sv.Nikolaja pareizticīgo baznīcas jumta daļēja renovācija”, iedzīvotāju grupa „Palīdzēsim baznīcā!”;

„Mājas pagalma labiekārtošana un soliņu uzstādīšana Rīgas ielā”, iedzīvotāju grupa „Krāslavas Rīgas ielas iedzīvotāji”;

„Skolas diena sākas garderobē”, Krāslavas Valsts ģimnāzijas parlaments;

„Bērnu rotālu laukuma ierīkošana Tartaka ciemā”, Tartaka ciema iedzīvotāju grupa;

„Lielo kapu krustu uzstādīšana Aulejas pagasta kapsētās”, iedzīvotāju grupa „Aktīvisti”; „Amatu istabas” atklāšana Krāslavas vēsturiskajā centrā”, biedrība „Kruoslovs amatniku bruoliest”;

„Vides pielāgošana aktīvai atpūtai Krāslavas BSRC „Mūsmājas” pirmsskolas vecuma bērniem”, iedzīvotāju grupa „Mūsmājas” sadarbībā ar Rīgas Valsts tehnikuma Krāslavas filiāli;

„Krāslavas jauniešu portāls”, biedrība „Latgales jauniešu sadarbības tīkls”; „Veidojam kopā skaistu māju!”, Krāslavas pilsētas iedzīvotāju grupa „Aktīvie kaimiņi”.

2011.gada finansējums tiek piešķirts daļējā apjomā šādiem projektiem:

„Virtuves ierīkošana Krāslavas Svētā knaza Aleksandra Nevskā pareizticīgo baznīcā”, iedzīvotāju grupa „Savai baznīcā un cilvēkiem!”; „Pēdējā pietura dvēselei – svētā istaba”, iedzīvotāju grupa „Skuķu aprūpes centra darbinieki”; „Ziedošā Piedruja. Turpinājums”, iedzīvotāju grupa „Daugavieši”; „Patīkami būt patīkamā vidē”, Gimenes atbalsta centrs „Atvērtiba”; „Sporta un atpūtas laukuma labiekārtošana Skaistā”, iedzīvotāju grupa „Darbarūķi”; „Sakrālā tūrisma un vēsturisko novada objektu - Mātes un Dēļa krucifiksu labiekārtošana”, iedzīvotāju grupa „Cerība”.

Paldies visiem novada entuziastiem par iniciatīvu un veiksmi projektu ieviešanā!

Ināra Dzalbe,
programmas koordinatore Krāslavas
novada domē

Informējam, ka tiek uzsākti Augusta un Rīgas ielas rekonstrukcijas darbi un būs ierobežota satiksme. Lūdzam sekot izvietotājām ceļa zīmēm. Atvainojamies par sagādātajām neērtībām.

SIA „Celi un Tilti” administrācija

INDRA – ROŽU ZEME

„Reiz bija”- tā sākas ne viena vien pasa-ka. Taču šoreiz tā arī jāsaka – reiz Indrā bija rožu stacija. Vecāka gadagājuma Indras iedzīvotajiem vēl prātā laiks, kad pie vecās dzelzceļa stacijas garāmbraucēju skatus prieceža milzu dobe ar krāšnām rožēm, pateicoties kurām, iebraucēji to dē-vēja par rožu staciju. Vecās stacijas vietā tagad slejas jauna, rožu stādījumi izzudu-ši, bet nosaukums - rožu stacija – joprojām dzīvs lāzu atmiņās. Tā laiku pa laikam ideja par rozēm un to saistību ar Indru pa-viņēja un attkal noplaka.

Varbūt viss arī paliku pa vecam, bet Indras audējas, kurām, sēzot pie stellēm, lai-ka atliku likām domāt garas un vērā nemamas domas, nolēma, ka vajag izvēlēties savas darbnīcas simbolu. Skaistu un ar Indru saistītu. Atvēra vecās tīnes un pūra lādes, pārcilāja vecmāniņu segas un spil-venus un atklāja, ka rožu elements audu-mos un adjumos sastopams visbiežāk.

Tā arī izvēlējās rozi par savu simbolu - tagad aušanas darbnīcīai „Indra”, kas tika atklāta pagājušajā gadā, ir savs zieds – roze. Ar to arī nebija gana, un audējas Regī-na Hveckoviča un Regīna Korovacka kā galvenās šīs idejas autores nolēma, ka vajag aicināt Indras iedzīvotājus nest savus rožu te-matikai veltītos darbus uz iz-stādi, kur tiks izvēlēta galvenā – Indras roze.

„Izstādes apmeklētājiem vien jāizvēlas sev tīkamākais darbs un jāpiesprauž pie tā ma-zītiņa papīra rozīte. Kurš darbs savāks visvairāk rozīšu, tajā at-tēlota roze arī kļūs nākotnē par Indras simbolu. Tādi tālejoši plāni mums ir,” ar lepnumu teic Kultūras nama direktore Nadežda un Aleksandrs Lomovi, Gaļina

ki, draugi un domubiedri. Un tagad ar šiem māksliniekiem viņus saistīs maģis-kas saites -

Olga un Ivars Joksti turpmāk lolos Vil-helma Purviša koku, Irēna Truskovska vē-ros, kā zaļo Anri Matīsa stāds, Anna un Nikolajs Zarovski sargās savu Jani Ro-zentālu, bet Nīna Kovaljevska, ejot garām šim parkam, allaž uzmetīs skatu: vai labi aug manis stādītais Levitāns?

Turpat blakus saknes zemē laidīs Munks, Baulins, Ciskaridze un citi.

Laikam ejot, te, domājams, izveidosies lieliska atpūtas un pastaigu vieta.

„Mums jāiemāca uz lietām skatīties savādāk”

Kad pirms divdesmit gadiem Indrā pie toreizējās pagasta priekšnieces Ninas Ko-valjevskas ieradās Krāslavas kultūras dzī-ves vadītāji Rita Barča un Jāzeps Dobkevičs, lai dibinātu mūzikas un māks-las skolu, saruna izvērtās īsa. Protams, vi-su darīsim mūsu bērnu dēl. Tika atrasti un lēnām paši pienāca klāt pirmie pedago-gi – direktors Roberts Urbanovičs, skolotāji Nadežda un Aleksandrs Lomovi, Gaļina

Tomēr ir bērni, kuri turpina iet mākslas ceļu - skolotājas Galīnas Davidovskas audzēkne Ludmila Šiškoviča nodarbojas ar ikonu glezniecību, Irēna Zarovska un Jevgēnija Juhņeviča mācīcas Saules skolā, Rezeknes Mākslas vidusskolā mācījās Darja Runda.

Šodienas audzēkņu veikums redzams izstādē Indras kultūras nama vestibilā. Pagājušajā gadā jaunie mākslinieki piedalījās un laurus plūca valsts mēroga mākslas skolu skatē.

Skola pamatoti lepojas ar sa-vu deju nodalu, kur skolotājas Lidjas Trušeles vadībā bērni sešus gadus apgūst klasisko de-ju, tautu deju, raksturdeju, mo-derno deju, dejas vēsturi un mūzikas teorijas priekšmetus.

Arī skolas jubilejas koncerta smagumu viegli izdejoja graci-ozās dejotājas un staltie zēni no Indras, Robežniekiem un Piedrujas.

Skolotājas Lidjas Trušeles audzēkņi veiksmīgi piedalījās arī pagājušajos Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos Rīgā.

Tiesa, nereti bērni Mākslas skolā iestā-jas un tad pamet mācības. Direktore teic, ka „mūsējtie izsījājas pēc gadiem trim.”

Tos tad arī māca, lolo, un aprūpē skolas pedago-gi un pagastu vadība, vadājot uz mākslas un deju nodarbībām, mēģināju-miņu un koncertiem. Un Mākslas skolas dzimšanas dienas koncersts bija pierādījums tam, ka ne velti tas viss tiek darīts. Koncer-ta dalībnieki parādīja lielisku meistarību un patiesu prieku par to, ko dara.

Paldies pedagogiem, vecākiem un, protams, pašiem svētku vaininiekiem – skolas bērniem! Jo, ja nebūtu viņu, nebūtu arī šīs skolas.

Inga Kavinska,
autores foto

Davidovska, Valentīna Svistunova.

Kaut kā uzreiz tika uzstādīti loti augsti mērķi, un pasniedzējīgi ar savu piemēru un profesionālo varēšanu centās ieaudzināt bērnos tieksmi uz skaisto.

Skolas audzēkņi veiksmīgi piedalījās rajona un republikas mēroga konkursos un skatēs. Diemžēl tagad jau vairākus ga-dus skolā nenotiek mūzikas apmācība.

Un šodien Indras Mākslas skolā ir divas nodalas – mākslas un dejas, kurās mācīcas 100 bērni no Piedrujas, Robežnieku un Indras pagastiem. Ar bērniem strādā 6 sko-tołaji.

Indras Mākslas skolas direktore Ērika Zarovska: „Mūsu uzdevums ir sagatavot audzēkņus stāties nākamā līmeņa mākslas skolās, bet patiesībā, es uzskatu, ka mums ir jāiemāca viņiem skatīties uz lietām citādāk, lai vidē, kura bieži vien degradējas, it sevišķi nomalēs, viņi spētu atrast sev pa-reizos orientierus.”

IEPAZĪŠANĀS AR NOVADU

Vēstures avoti liecina par to, ka Daugavas krastus Indricas apkārtne cilvēki apdzīvoja jau seņojos laikos. Pirmajā tūkstošgadē pirms mūsu ēras Indricas apmetnē, kas atradās vietā, kur Indricas upīte ietek Daugavā, un citā apmetnē puskilometra attālumā, netālu no Slobo-das, dzīvoja balti (latvieši, lietuvieši; senatnē arī senprūsi, jatvingi, žemaiši, kurši, zemgaļi, sēļi, latgalji, galindī). Mūsu ēras vidū, kad ūdens līmenis Daugavā pacēlās, un teritorija vairs nebija derīga dzīvošanai, abas apmetnes pārcēlās uz citām vietām. Dzīve Indricas apkārtne atjaunojās tikai vi-duslaikos.

Pirma reizi rakstos Indrica tika minēta 1471. gadā. Bija rakstīts, ka Indricā notika ap-spriede starp Dinaburgas kom-turu, Rēzeknes fogtu un Polockas vojevodu par kādu stīdu, kas bija saistīts ar tirdzniecību. Aptuveni 250 m attālumā no Daugavas krasta, blakus vecajam Krāslavas ceļam, kur ir Indricas upīte (pašlaik - Stirnupe) seņojos laikos bija robeža starp Livoniju un Lietuvas lielkņazisti. 300 m attālumā no Stirnupes ieteces Daugavā un aptuveni 1 km attālumā no tagadējās baznīcas vietas tika uzbūvēta Livonijas ordeņa vasaļa nocietināta pils jeb muiža. Dokumenti liecina par to, ka Livonijas ordeņa ma-gistrs piešķira Indricas muižu (Nederitz) Plāteru dzimtas pārstāvjiem.

Pils atradās 8 metrus augstajā pa-kalnā, tās teritorija bija aptuveni 0,5 hektāri, no vienas puses to aizsargāja grava, bet no pārējām pusēm tika iz-rakts 2 m dziļš un 3-6 m plats grāvis. Sākotnēji (no 15. gs. līdz 16. gs. sāku-mam) tā bijusi koka pils ar akmens pagrabiem. 16. gs. 30. gados koka bū-ve nodega, un pakalna dienvidpusē tika uzbūvēta jauna akmens pils (18x12 m), ar 1,2 m platām sienām un dakstiņu jumtu.

Šī muiža (Nederitz) vēsturiskajos dokumentos minēta kā Indryca vai Indryca Wielka. Indricas pils tika ap-dzīvota līdz 18. gs. sākumam, kad Jana Anžeja dēls Jans Ludvigs Plāters 1729. gadā nopirka Krāslavas muižu un tajā pašā gadā pārcēlās no Indricas uz Krāslavu, kur uzbūvēja greznu pili.

Neskatoties uz to, ka Indricas muiža bija Plāteru īpašumā līdz 20. gad-simtam, pils pakāpeniski sagruvusi, un 20. gadsimta sākumā no tās faktiski vairs nekas nesaglabājās. No paau-dzes paaudzē tika nodota teika par to, ka kādreiz pakalnā stāvējusi pils, kuras pagrabos tika glabātas mucas ar vīnu un zelts. Dārgumus sargā baltā dāma, kuru reizēm var redzēt arī cilvēki. Vietējie iedzīvotāji ticeja šai teikai un 1969. ga-dā ar buldozera palīdzību sāka meklēt dārgumus un daļēji atraka pilskalnu.

Sakarā ar plāniem būvēt Daugavpils HES senas apmetnes vieta varēja tikt appludināta, tāpēc 1982.-1985. g. šeit notika arheoloģiskie izrakumi Annas Zariņas vadībā. No ekspe-dīcijas vadītājas pierakstiem ir zināms, ka, izpētot apmetnes teritoriju, tika konstatēts 2,5 biezus kultūrlānis ar XV-XVIII gs. nocietinājumu atliekām.

Drupās un pagalmā tika atrastas 18 monētas (polu un zviedru), kas attiecas uz XV-XVIII gadsimtu. Ir atrasti sa-dzīves priekšmeti – atslēgas, naži, adatas, dažadi kalumi, celtniecības detaļas un trauku lauskas. Saglabājās daudz krāsns podiņu un kieģeļu. Pēc Annas Zariņas domām, tos rāzoja vietējie iedzīvotāji.

XV gadsimta pirmajā pusē. Reformācijas periodā, kuru Livonijā 1554.gadā uzsāka Valmieras landtāgs, Indricas baznīca kļuva par luterānu īpašumu. Taču 1561.gadā Livonijas ordenis bija spiests padoties Polijas - Lietuvas valstij, kur valdīja katolicisms. Par Indricas dievnama aizgādni kļuva viens no grāfiem Plāteriem - Inflantijas vojevoda Jans Anžejs, kas 1698.gadā to pārbūvējis.

Indricas sv. Jāņa Kristītāja Romas katoļu baznīca ir vecā-

tautību pārstāvji – baltkrievi, lietuvieši, poļi, latvieši un krievi. Tāpēc, kā pastāstīja Kalniešu tautas nama vadītāja Svetlana Kovaljova, darbs kultūras jomā pārsvārā veltīts dažādu tautu tradīciju saglabāšanai.

Praktiski visi pasākumi pagastā notiek sadarbībā ar skolu. Programma tiek veidota tā, lai būtu interesanti gan pieaugu-šajiem, gan jauniešiem un bērniem. Tāda pieeja ir diezgan veiksmīga, jo koncertos vai tematiskajos pasākumos Kal-niešu tautas namā gandrīz vienmēr visas vietas ir aiz-nemtas.

Līdz šim laikam īpaši popu-lāras ir jauniešu diskotēkas. Kaut gan Kalniešu meitenes un puiši mācās vai strādā cit-viet, brīvdienās viņi brauc uz dzimto ciemu. Jauniešu diskotēkās pulcējas diezgan daudz cilvēku, bet iepēmumi no bīlešu pārdošanas tiek izmantoti citu pasākumu rīkošanai.

Šogad Kalniešu pagasta kultūras dzīvē parādīsies vēl vie-na tradīcija. 27.augustā šeit pirmo reizi svinēs Pagasta die-nu. Uz šiem svētkiem tiks aicināti visi bijušie kolhoza „Daugava” speciālisti, kā arī tagadējie zemnieki.

Pagājušajā gadā, pateicoties projektam, pie kultūras nama ir izveidots atpūtas laukums. Tagad daudzi svētki vasaras laikā tiks rīkoti tieši tur. Tuvākajos plānos - bērnības svētki un, protams, Jāņu dienas ugunskurs.

Rudenī Kalniešu pamatskola atzīmēja 70 gadu jubileju. Pašlaik šeit iegūst izglītību 50 skolēni un septiņpadsmit pirmsskolas vecuma bērni. Šogad darbs ar vismazākām bērniem notiek pēc jaunas programmas, kas paredz bērnu apmācību no 4 gadu vecuma.

Skolā mācās ne tikai vietējie bērni, katra rītu autobuss ved bērnus no visa pagasta, bet vieglā automašīna veic di-vus reisus uz Piedruju.

Kā pastāstīja mācību iestādes direktore Ruta Livča, sko-las dzīvē ir piesātināta ar dažādiem notikumiem un pasāku-miemi. Šeit ir interesanti gan ikdienā, gan svētkos. Radošais kolektīvs - 12 skolotāji - izstrādāja īpašu darba metodiku. Kad sākas gatavošanās kādam pasākumam, neviens skolēns nepalieks malā. Nav svarīgi, vai tas ir ļoti talantīgs bērns vai viņam ne visai labi veicas – skolas koncertos, svētkos, tematiskajos pasākumos tiek iesaistīti visi. Tāda pieeja palīdz attīstīt pozitīvu bērna pašvērtējumu.

Kalniešu pamatskolas audzēkņi iegūst godalgotas vietas novada olimpiādēs un konkursos. Skolēniem ir pirmās vietas matemātikas, vizuālās mākslas, krievu valodas olimpiādē.

„Visi mūsu absolventi turpina iegūt izglītību dažādās mā-cību iestādēs,” uzsvēra direktore. „Protams, pēdējā laikā motivācija turpināt mācības augstskolās jauniešiem samazi-nās. Pēc vidējās vai vidējās speciālās izglītības iegūšanas daudzi atgriežas vecāku mājās un strādā zemnieku saimniecī-bās. Lai palīdzētu bērniem no trūcīgām ģimenēm integrēties

Kalniešu pamatskolas pirmsskolas grupa un viņu pedagogi

sabiedrībā, mēs izstrādājām projektu, kas ir veltīts darbam tiesi ar tādiem bērniem, pašlaik gaidām izvērtēšanas rezul-tātus. Šogad mums būs 7 absolventi. Divi no viņiem plāno turpināt mācības Indras vidusskolā.”

Tāpat kā dažādās citās lauku skolās, Kalniešu pamatskola mācījās jau vairākas iedzīvotāju paaudzes. Pašlaik skolā iet ne tikai bijušo absolventu bērni, bet arī viņu mazbērni. Vec-māmiņu un vectētiņu svētkos, kas tradicionāli tiek rīkoti skolā, cilvēki pulcējas ne tikai tāpēc, lai paskatītos uz savu mazbērnu priekšnesumu, bet lai atkal satiktos ar savu dzim-to skolu.

Kādreiz Kalniešu pagastā bija vēl viena mācību iestāde-Baltiņu astoņgadīgā skola. To pabeidza desmit klases un simt absolventi. Šogad Kalniešu pamatskolas kolektīvs sa-gatavoja viņiem dāvanu. „Sakarā ar to, ka no Baltiņu skolas nepalika pat telpas,” atzīmēja Svetlana Kovaljova, „bet cil-vēki, kuri tajā mācījās, tomēr gribētu satikties, mēs nolē-mām organizēt viņiem tikšanās vakaru. Tātad, visus Baltiņu astoņgadīgās skolas absolventus un skolotājus aicinām 11.jūnijā uz Absolventu vakaru Kalniešu tautas namā. Sā-kums pulksten 17.00, laipni lūdzam!“

* * *

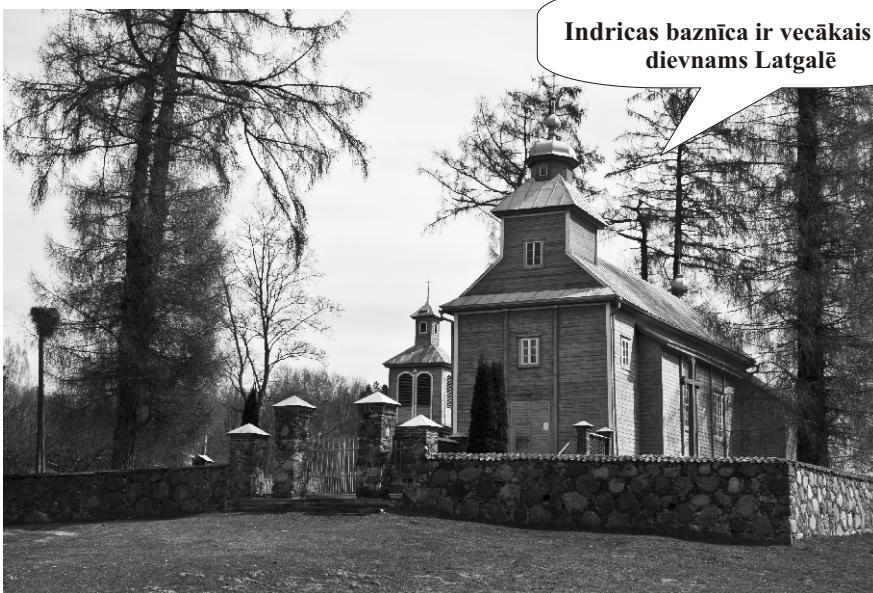
(Turpinājums 3.lpp.)

Kalniešu pagasts: par pagātni un tagadni

kais koka dievnams Latgalē. Tai ir neliels tornīts virs ie-jejas, kora telpās - ērģeles ar īpatnējiem kokgriezumiem. Baznīcā ir četri grezni altāri ar kokgriezumiem un senām gleznām.

1989.gadā zibens spēriens izraisīja baznīcā ugunsgrēku. Par laimi, ugnī izdevās apdzēst, bet pēc remonta visas se-kas tika novērstas.

Pirms dažiem gadiem, grīdas seguma remonta laikā celt-nieki atklāja dievnama pagrabā senu apbedījumu telpu ar dažiem zārkiem – pieauga-

jiem un bērniem. Kā preses pārstāvjiem paskaidroja Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspektore Dzintra Buke-viča, par kriptu zem Indricas baznīcas grīdas bija zināms jau sen. Kādreiz tajā varēja noklūt caur lūku baznīcas grīdā, par to liecina akmens pakāpieni. Taču tad, kad pēdējo reizi mai-nīja grīdas segumu, lūka netika izveidota, un noklūt kripta varēja tikai caur pagraba logu. Vēlāk, lai pasargātu kriptu no vandaļiem, logs tika aizmūrēts.

Vēsturnieki uzskata, ka šajā kriptā atrodas grāfu Plāteru kapi, kur tika apbedīti dzimtas pārstāvji, kas kādreiz pārbū-vēja Indricas Romas katoļu baznīcu.

* * *

Pašlaik Kalniešu pagastā, kuru vada Gundega Grišāne, dzīvo nedaudz vairāk kā 800 cilvēku. Pagasta teritorijā ir divi veikali – Kalniešos un Andžānos (tas ir otrs lielākais pagasta ciems). Attālas viensētas apkal-po 4 autoveikala mašīnas. Pagasta pārvaldē strādā 19 darbinieku. Ir skola, bibliotēka, pasts un medicīnas punkts. Kā pastāstīja bibliotekāre Tamāra Rukmane, kas strādā Kal-niešu bibliotēkā jau 32 gadus, pakāpeniski cil-vēkiem zūd interese par grāmatu lasīšanu.

Mūsdienās dzīvē nav iedomāja bez modernajām informācijas tehnoloģijām, un jaunieši dod priekšroku laika pavadīšanai interneta tīklā. Tāpat kā jeb-kurā ciema bibliotēkā, Kalniešos ir bezmaksas interneta pieķļuves punkts. Šo pakalpojumu izman-to galvenokārt skolēni. Vietējiem bērniem ciema bibliotēka ir savā veida brīvā laika pavadīšanas vieta. Viņi atnāk pēc skolas, sērfo internetā, pavada laiku bērnu vajadzībām ierīkotajā istabā, kur spēlē dambreti, domino, sa-liek mozaīkas.

Darba dienās ciemā strādā feldšeru-vecmāsu punkts. Fel-dšere Svetlana Kurica, kas strādā šeit jau 10 gadus, ne tikai taisa injekcijas, potes, ārstē saaukstēšanās slimības, izmēra asinsspiedienu un pārbauda cukura līmeni asinīs, bet pēc nepieciešamības dodas mājas vizītēs. Vienu reizi mēnesī uz Kalniešiem atbrauc ārsti no Krāslavas, kuri sekot līdzi gan pieaugušo, gan bērnu veselības stāvoklim. Diemžēl pēdējo divu gadu laikā Kalniešos nebija jaundzimušo, taču šogad būs.

Ne tikai Krāslavas novada pierobežas pagastiem, bet arī Kalniešu pagastam ir raksturīgs tas, ka šeit dzīvo dažādu

XVII-XVIII gs. Indrica Daugavas krastā bija biezi apdzī-vota vieta ar ērtu ģeogrāfisko stāvokli. Upe kalpoja par ūdensceļu uz Krieviju, turklāt caur Indricu gāja lielais ze-mesceļš uz Polocku. Kad tika uzbūvēts dzelzceļš un jauna šoseja, Indricas ceļš zaudēja savu nozīmi, jo atradās no tiem pārāk tālu.

Tagad Indricā ir klusums. Taču šo gleznauso vietu ska-is-tums piesaista daudzus tūristus un makšķerniekus. Mūsdie-nās tā ir populāra atpūtas vieta.

Sena vēsture ir arī Indricas katoļu draudzei. Tā ir vecākā draudze Latgalē, kura tika izveidota vēl līdz reformācijai. Vēsturnieki uzskata, ka dievnams Indricā tika uzbūvēts jau

Ja braukt pa trasi Krāslava - Patarnieki, bet Murovankā pagriezt uz Indricas pusē, tad pēc pāris kilometriem nevar nepamanīt lauku mājas ceļa kreisajā pusē. Šeit dzīvo un strādā zemnieks Česlav Varnas.

Ceslava vecvectēvs atbrauca no Lietuvas un nopirkā no grāfa Plātera zemi, kur arī turpināja dzīvot.

Pats Česlags piedzima sādžā netālu no Daugavas. Likteņis veidojās tā, ka dzimtās vietas viņš pametis tikai uz 7 gadiem, armijas dienesta laiku. Pēc demobilizācijas strādāja kolhozā par veterinarārstu. Kad sākusies kolhozu likvidācija, Česlags atguva senču zemi, nopirkā māju un 1992.gadā nodibināja zemnieku saimniecību, nosaucot to par godu mātes dzimtajām vietām – „Lesničevka”.

Pēc dažiem gadiem teritorija, kas bija aizaugusi ar krūmiem, pārvērtās par sakoptu saimniecību – liela māja ar visām ērtībām, mansards, gaiša un plaša veranda, ziedošās puķu dobes un citas palīgēkas. Netālu, pakalnā – dzimtās kapi. Pirmā 1930.gadā tur tika apglabāta Česlava vecvectēva sieva. Kopš tā laika tajos apglabā tikai radus. Nesen Česlags iežogojā kapus, nozāģēja vecus kokus un iestādīja jaunus.

Česlags Varnas sāka ar 26 ha zemes. Turēja mājlopus, sēja graudus. Pašlaik viņam pieder 85 ha zemes un vēl tikpat daudz viņš nomā. Galvenais virziens ir graudaugu audzēšana. Ar visiem darbiem Česlags tiek galā, izmantojot savas ģimenes locekļu spēkus. Ľoti daudz palīdz dēls, meitas ģimene dzīvo tajās pašās mājās. Mazbērns Timurs jau tagad izrāda lielu interesu pret tehniku.

„Tāpat kā visa Latgalē, zeme ir dažāda,” stāsta Česlags, „ir līdzeni lauki, bet ir arī pauguraini, to pašu var teikt par

zemes auglību. Mums ir bioloģiskā saimniecība, tāpēc nekādas ķīmikālijas vai minerālmēslojumu mēs neizmantojam. Taču pierede rāda, ka, strādājot uz tādas zemes, pānākt labu ražīgumu ir grūti. Pēc kolhozu likvidācijas, kad es tikai sāku strādāt savā saimniecībā, likās, ka lauk-saimniecība ir ļoti perspektīva darba sfēra. Ja būtu iespējams pagriezt laiku atpakaļ, tad es vēl padomātu, vai ir vērts izvēlēties tādu dzīves ceļu. Pašlaik mūsu valstī ir daudz neeskaidrību, bieži mainās likumi, praktiski nav iespējams kaut kas ieplānot vismaz 5-10 gadiem, nav perspektīvas. Vārdū sakot, mēs nerēdzam gaismu šī garā tuneļa galā, un vēl ilgi nerēdzēsim.”

Par spīti šai nestabilajai un smagajai situācijai valstī, zemnieki turpina dzīvot un strādāt, mēģina attīstīties. Česlava saimniecībā ir visa tehnika, kas ir nepieciešama zemes apstrādei. Pēdējo divpadsmit gadu laikā iegādājās divus jaunus MTZ traktorus. Burtiski pirms dažām nedēļām saimnieks nopirkā jaunu un jaudīgu traktoru, kas ir ražots Vācijā. Tagad plāno iegādāties visus nepieciešamos agregātus un domā par zemes platības paplašināšanu.

Visi zemnieki - ne tikai Kalniešu pagastā, bet arī citās novada teritorijās, kā arī bijušā Krāslavas rajona lauksaimnieki - turpina uzturēt savstarpējos kontaktus. Jau vairākus gadus pēc kārtas pavasarī, kad visi tūrumi ir iesēti un ir pabeigtī svarīgākie pavasara darbi, zemnieki pulcējas, lai ap-

skatītu citu saimnieku laukus – izvērtē, parāda, apspriež un dalās savā pieredzē.

Ceslava galvenā aizraušanās ir medības. Kalniešu mednieku kolektīvs viņam ir gan saskarsmes iespēja, gan atpūta un veselība. Pirms 12 gadiem medību trofeju izstādē Česlags ieguva visaugstāko apbalvojumu - zelta godalgū.

Nesen bēri pierunāja tēvu doties turnejā pa Eiropu, kas tiņa organizēta Latgales reģiona zemniekiem. Divu nedēļu laikā viņš apceļoja vairākas Eiropas Savienības valstis.

„Mēs apmeklējām dažādas saimniecībās,” stāsta Česlags. „Mums, lai sasniegtu šādu līmeni, būs nepieciešamas vairākas desmitgades, jo mēs savās saimniecībās visu sākām no jauna, bet tur cilvēki strādā uz savas zemes no senajiem laikiem un nodod pieredzi no paaudzes paaudzē.”

Nesen z/s „Lesničevka” īpašnieks nolēma darboties citā nozarē un sāka audzēt gaļas šķirņu govis. Saimniecībā jau ir dažas teles, no kurām izaugs zīdītāgovis. Bez šaubām, lai izvedotu produktīvu ganāmpulkus, ir jāpāriet gadiem, jo lauk-saimniecībā nekas nenotiek pa vienu dienu. Lai iegūtu labu rezultātu, jāiegulda līdzekļi, spēks un laiks.

Kādas ir visaktuālākās problēmas cilvēkiem, kas strādā laukos?

„Problēmas?” parausta plecus Česlags. „Problēmas rodas tikai vienā gadījumā – kad ir slinkums strādāt.”

* * *

Katrū gadu

mūsu vidū parādās arvien vairāk kosmopolītu. Ne velti saka: „Zīvs meklē, kur dzīlāk, cilvēks – kur labāk un ērtāk.” Grūti teikt, kur pēc dažiem gadiem dzīvos Kalniešu jaunatne – iespējams 300 un pat 3000 kilometru attālumā no dzimtajām vietām. Taču pagaidām viņi vēl joprojām vēlas atgriezties tur, kur pagāja viņu bērība, kur katram ir ko mīlēt un ko atcerēties, un viņi atkal un atkal atgriežas dzimtenē. Šis ceļš uz mājām ir īpaši skaists maijā, kad, braucot pa maršrutu Krāslava-Kalnieši, nav iespējams novērst skatienu no meža spilgtā zaļuma, zilā ezera mirdzuma, Saulaino pieneņu laukiem un gleznainiem pauguriem. To nevar aizmirst nekad.

Elvīra Šķutāne,
autores foto

„MUMS IR JĀDZĪVO UN JĀSTRĀDĀ BEZ POLITISKAJĀM AMBĪCIJĀM”

21. aprīlī Krāslavas novada domes priekšsēdētājs Gunārs Upenieks un Izglītības un kultūras nodaļas metodiķis Jāzeps Dobkevičs darba vizītē apmeklēja Baltkrieviju, kur tikās ar Vitebskas apgabala Kultūras pārvaldes vadītāju V.Terentjevu, apskatīja Vitebskas mākslas centra un Verhnedvinskas kultūras nama izstādes, kurās savas gleznes prezentēja Krāslavas mākslinieks Andrejs Gorgocs.

Gunārs Upenieks: „Parasti šādās izstādēs piedalījās mākslinieki no lielākām pašvaldībām - Daugavpils un Rēzeknes, kurām ir ilggadīgi sakari ar Vitebsku. Nesen Krāslavas pašvaldība parakstīja līgumu par sadarbību ar Vitebskas apgabalu, un mākslinieka Andreja Gorgoca dalību izstādē var uzskaitīt par kultūras sakaru sākumu starp mūsu pašvaldībām. Domāju, ka turpmāk sadarbība turpināsies arī sporta un ekonomikas sfērā.

Pašlaik Krāslavas novads aktīvi sadarbojas ar Braslavas rajonu, turpmāk mēs centīsimies

attīstīt kontaktus ar Verhnedvinskas rajonu. Braucienā ietvaros, kad notika tikšanās ar Verhnedvinskas rajona izpildkomitejas priekšsēdētāju, mēs apspriedām saimniecībos jautājumus. No Baltkrievijas puses mēs saņēmām piedāvājumu par sadarbību starp ciema padomēm un mūsu novada pagastiem.

Es savukārt sniedzu informāciju par Latgales plānošanas reģiona attīstības padomes priekšlikumu - organizēt Latgales dienas Vitebskā. Pēc manām domām, Vitebskai ir liela nozīme Baltkrievijas Republikas kultūras dzīvē - tas ir gan starptautiskais konkurs „Slāvu tirgus”, gan citi dziesmu festivāli. Jebkurā gadījumā, tādi pasākumi prasa nopietnu sagatavošanu un prasmīgu organizēšanu. Ja Krāslavas novads varēs prezentēt sevi tāda līmena pasākumā kā Latgales dienas Vitebskā, tas būs liels ieguvums. Protams, būs nepieciešama nopietna sagatavošana - tā ir gan finansiālā puse, gan koncepcijas izstrādāšana - ko tieši mēs gribam rādīt. Ir jādara viiss iespējamais, lai parādītu Latgali tādu, kāda tā ir īste-

nībā. Šo ideju atbalsta arī Baltkrievijas Republikas Generālkonsulāts Daugavpilī.

Neskatoties uz blīvo pasākumu grafiku, vizītes ietvaros mēs apmeklējām dažādus objektus. Mēs pievērsām uzmanību tam, ka abas pilsētas ir ļoti sakotas, ļoti labā stāvoklī ir ceļi. Mēs uzzinājām interesantus faktus par Baltkrievijas iestāžu darbu - katrai no tām ir gada finanšu plāns. Lai tas būtu izpildīts, darbinieki nopietni nodarbojas ar mārketingu, domā par to, kā piešaistīt, piemēram, apmeklētājus, klientus vai skafitājus, ja tas ir muzejs, sporta komplekss vai koncerts.

Uzskatu, ka dažus aspektus no šīs pieejas darbam mēs varētu pārņemt.

Par spīti pēdējiem politiskajiem notikumiem, ES sankcijām pret Baltkrieviju, tādām pierobežas pašvaldībām kā Krāslavas novads ir jādzīvo un strādā bez politiskajām ambīcijām. Mūsu novadā ir daudz baltkrievu, tāpēc mums ir jācena citam citu.”

Pierakstīja Elvīra Šķutāne

IRĒNAS FJODOROVAS PIEMINAI

Aiz tevis dzīvība un gaisma paliek, Un atmiņas kā krāšņs zieds.

27.aprīļa pirmsausmas stundā skolotāja Irēna Fjodorova uzlikā pēdējo punktu savas dzīves scenārijā. Šajā pasaule viņa atnāca ar februāra puteni, bet aizgāja mūžībā dumakainā aprīlī.

Ar savu mūža gājumu Irēna Fjodorova pērādīja, ka arī parastos apstākļos dzīve var būt spilgtā, piesātināta, neatkārtojama. Viņa aicināja mūs meklēt, kļūdīties un atkal meklēt. Kā īsta režisore Irēna nereti pārsteidza visus ar negaidītiem pagriezieniem savā dzīvē. Viņa pabeidza Daugavpils pedagoģiskā institūta Fizikas un matemātikas skolotāju Piedrujas astoņgadīgajā skolā un Krāslavas 2. vidusskolā, taču kādā dienā atmēta visas šaubas un izvēlējās radošo pasauli - deju un dvēseles lidojumu. Kopš tā laika viņas dzīvē bija līdzīga divām stihijām - balto sniegpārslīpu dejai un spilgti zilajām pavasara debesīm.

Sabiedriskā, labsirdīga, atsaucīga - viņa piesaistījusi sev aktīvus, radošus, talantīgus cilvēkus.

Pateicoties Irēnas Fjodorovas radošajām un organizatoriskajām spējām, Varavīksnes vidusskolas vārds kļuva zināms visā Latvijā un ārzemēs. Ikgadējie Jaungada priekšnesumi, rajona un republikas deju konkursi, Dziesmu un deju svētki Daugavpilī un Rīgā, folkloras svētki, viesizrādes ārzemēs.

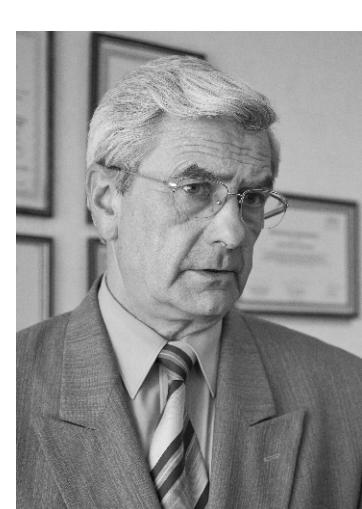
Par atvadu akordu kļuva piecu skolas deju kolektīvu, skolotājas Irēnas Fjodorovas audzēkņu, triumfālie sasniegumi X Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos 2010.gadā.

Mūzika, ritms, deja, pasaku pasaules burvība vienmēr būs saistīti ar mūsu gaišājām atmiņām par Irēnu Fjodorovu.

Atcerēsimies, ka Irēna bija maiga un trausla kā viņas mīļākie ziedi - rozes, taču neparasti stipra un nelokāma viņa bijusi savas dzīves pēdējos mirklos.

Sērojam kopā un izsakām visdziļāko līdzjūtību tēvam – Leonam Vansovičam, vīram Anatolijs un dēliem Mārim un Ēriksam.

Varavīksnes vidusskolas kolektīvs

16. aprīlī Latvijas Ārstu biedrība izteikusi atzinību Krāslavas slimnīcas vadītājam Aleksandram Jevtušokam par mūža ieguldījumu Latvijas veselības aprūpes attīstībā un apbalvojusi ar LĀB II pakāpes Goda zīmi „Tempus Hominis” (Cilvēka laiks).

PAR IEGULDĪJUMU VESELĪBAS APRŪPES ATTĪSTĪBĀ

Aleksandrs Jevtušoks piekrita atbildēt uz „KV” jautājumiem.

- Cik ilgi jūs strādājat Krāslavas slimnīcā?

- Esmu absolvējis Rīgas Medicīnas institūtu, tad pabeidzu internātu Daugavpilī un atbraucu uz Krāslavu kā ķirurgs, strādāju arī par ārstu-onkologu. Tas bija 1976.gadā.

- Vai nenožēlojat, ka, strādājot tagadējā amatā, jums vairs nav iespējas stāvēt pie operāciju galda?

- Protams, pašlaik es nenodarbojos ar ķirurgiju, un šajā ziņā kaut ko esmu zaudējis. Kaut gan dežūru laikā es vēl piedalījos operācijās, taču pēdējos gados nodarbojos pārsvārā ar administratīvo darbu.

- Jūs esat slimnīcas vadītājs jau vairākus gadus. Kas palika

atmiņā, ar ko jūs varat lepoties, ko izdevās izdarīt?

- Strādāju par galveno ārstu 34 gadus, daudz kas ir paveikts sadarbībā ar pašvaldību, tika darīts viss, lai Krāslavas slimnīcas darbinieki sniegtu iedzīvotājiem profesionālu un kvalitatīvu medicīnisko palīdzību. Ir uzņemta poliklīnika, ārstniecības korpus, saimniecības korpus, garāžas un citas ēkas. Tika uzlaboti apstākļi Dagdas slimnīcā, kura savulaik atradās mūsu pakļautībā, lauku feldšeru-vecmāsu punktos, ambulancēs. Protams, bija daudz dažādu plānu, gribējās izdarīt vēl vairāk, taču visos laikos nācās saskarties ar finansiālajiem ierobežojumiem.

- Kāda, jūsuprāt, būs veselības aprūpes nākotne Krāslavas novadā?

- Ne tikai mūsu novadā, bet arī citos laukos novados, īpaši tādos, kuri atrodas tālu no centra, vislielākā problēma ir kvalificētu kadru

trūkums. Ja tuvāko 5 gadu laikā Krāslavā neparādīsies jauni kadri, mēs daudz ko zaudēsim. Šeit var būt jaunākās tehnoloģijas, mūsdienīga aparātūra, bet tam visam nav jēgas bez ārstiem - speciālistiem.

Taču, neskatoties uz dažādām problēmām, pašlaik Krāslavas slimnīca strādā tādā pašā apjomā kā pāgājušajā gadā.

- Vai Jums ir brīvais laiks, kā jūs to pavadāt?

- Brīvājā laikā es strādāju dārza, plauju zālāju. Ziemā mana iemīlotā nodarbošanās ir makšķerēšana, kad ir laiks, es braucu medībās. Tāda brīvā laika pavadīšana palīdz atbrīvoties no negatīvajām emocijām, 3-4 stundu laik

„Mūsmāju” bērniem ir jauni draugi

Krāslavas bērnu centrā vērsušies Varavīksnes vidusskolas 10. klases audzēknji un skolotāja Ludmila Marijenko ar negaidītu, bet patikamu piedāvājumu – apciemot „Mūsmāju” bērnus un palīdzēt mājsaimniecības darbos. Lielis pārsteigums bija skolēnu milzīgā atsaucība, viņu patiesā vēlēšanās piedalīties bērnu dzīvē, palīdzēt, atbalstīt un vienkārši būt blakus mazajam bērnam. Līdz šim bērnu centrs ir saņēmis dažādu sponsoru materiālo atbalstu, it sevišķi Ziemassvētkos, kad cilvēku sirdis tiek īpaši uzrunātas labdarībai. Taču ne mazāk svarīgi ir dalīties savos priekos un bēdās arī ikdienā. Cilvēkam ir nepieciešama saskarsme un tuva cilvēka, drauga atbalsts. Tagad mūsu bērniem ir draugi, kuri ciemos nāk katru dienu un dalās savā nezūdošajā bagātībā-mīlestībā.

Ir teiciens, ka bērnam ir divas rokas, lai viena būtu mammai, otra - tētim, taču „Mūsmājās” ir ļoti daudz rociņu un viens pieaugušais, kurš cenšas veltīt visiem uzmanību. Dzīvojot lielās grupās, mazie bērni var palikti neuzklausīti. Varavīksnes vidusskolas audzēknji, nākot uz bērnu centru, veic svarīgu audzināšanas darbu. Viņi daudz laika pavada ar katru no bēriem, kuriem tik ļoti pietrūkst uzmanības un sniedz svarīgu izjūtu, ka par viņiem kāds rūpējas, pārdzīvo, ka viņi ir svarīgi, nozīmīgi un mīleti.

Esam gandarīti par to, ka Varavīksnes vidusskolas skolotājiem ir izdevies ieaudzināt jauniešos tādas nezūdošas vērtības kā mīlestība pret tuvāko, atsaucība, sapratne un vēlme palīdzēt un atbalstīt. Bērni uzņemas jebkuru darbu: uzkopji teritoriju, zēni veic kosmētisko remontu, meiteņes palīdz mājsaimniecības darbos, spēlējas ar bēriem, organizē rotājas. Galvenais, ka jaunieši spēj izjust prieku un gandarījumu par padarīto, ir pārliecīnāti par sevi, bet kādam tā, iespējams, būs motivācija nākotnes profesijas izvēlē.

Mēs noskaidrojām arī pašu jauniešu viedokli par brīvprātīgo darbu bērnu centrā.

Anastasijs Latkovsks: „Mūsu klasei bioloģijas skolotāja piedāvāja aiziet uz „Mūsmājām”. Mēs piekritām un aizgājām, iepazināmies ar bēriem. Viņi izrādījās ļoti labi un mīli. Man ļoti patīk šeit pavadīt laiku, nodarboties ar bēriem, spēlēties. „Mūsmājās” viņiem ir ļoti labi. Es tā pieradu, ka gribētu iet katru dienu. Šeit ir tik daudz iespaidu, ka es pat sapnī redzēju „Mūsmāju” bērnus.”

Viktorija Boločko: „Man patīk „Mūsmājās”. Patīk, ka bēriem ir labi dzīves apstākļi, bet man ir iespēja veltīt viņiem savu uzmanību. Kad es ienāku centrā, mazie bērni skrien man pretī. Saproto, ka esmu viņiem vajadzīga. Es cenšos uzjautrināt viņus, uzlabot garastāvokli, paspēlēties, parunātie. Tā ir laba saskarsmes pieredze ar maziem bēriem. ļoti labi, ka „Mūsmājās” ir atvērtas un dod mums iespēju piedalīties šo mazo, mīlo bērnu dzīvē. Ejot mājās, man ir labs garastāvoklis un pārliecība, ka esmu izdarījusi kaut ko labu un nozīmīgu.”

Vita Nikitina: „Mani sarūgtina, ka „Mūsmājās” ir tik daudz bērnu. Jau agrāk domāju, ka gribētu viņiem palīdzēt, un tagad man ir tāda iespēja - pavadīt laiku kopā ar bēriem. Es gūstu daudz iespaidu un emociju. Kamēr es prātoju, kā viņus aprūpēt, mācīt, viņi ir tik aktīvi, ka paši izdomā, ko grib darīt un iesaista mūs spēlēs. Bērni noņem stresu pēc mācībām, mēs nedomājam par skolu. Viņi atgādina man par bērniņu, ir tik jautri un pozitīvi. Man ļoti patīk iet uz „Mūsmājām”.

Jūlija Seņkāne: „Man tā ir ļoti laba brīvā laika pavadīšanas iespēja. Es mācos pati un palīdzu arī bēriem, kuri te dzīvo. Mēs sadraudzējāmies, saprotam cits citu, tas ir tik jauki, ka tev smaida, skrien pretī, rāpjās klēpī un apskauj. Mēs nenākam sēdēt, mēs darām visus darbus, ko mums piedāvā. Es domāju, ka pēc mūsu kopīgi pavadītā laika, uzmanības un mīluma mazajai dvēselītei kļūst siltāk.”

Olga Bondareva: „Man bērnu nams ir atpūta un prieks. Bērni paņem visu manu uzmanību un liek aizmirst par ikdienas rūpēm. Šeit ir ļoti daudz mazu bēriņu, kuri palikuši bez vecākiem, viņiem ir skumji. Bērni ir ļoti mīli, gudri, saprototi un jautri. Viņiem patīk, ka veltām tik daudz uzmanības. Es arī cenšos, lai mazajiem patiktu. Dažreiz viņi nelaiž progām un vēlas, lai mēs paliekam ilgak.”

Jūlija Beleviča: „Man patīk pavadīt laiku ar mazajiem bēriem, ar viņiem ir interesanti. Es nedomāju vairs par skolu, mājām, par savām problēmām, es vienkārši atpūšos no visām rūpēm. Spēles, rotaļas ar bēriem man uzlabo garastāvokli.”

Veronika Boločko: „Es saprotu, ka daru kaut ko labu, jūtos kādam vajadzīga. Bērniem patstāvīgi nepieciešama uzmanība, saskarsme. Es gūstu daudz pozitīvu emociju, jo varu izdarīt kaut ko labu bēriem un sniegt mīlumu. Saskarsme ar bēriem sniedz lielu gandarījumu, šī pieredze noderēs man nākotnē.”

Inga Bondere: „„Mūsmājas” man ir prieks. Es ļoti mīlu bērus, patīk spēlēties ar viņiem un audzināt. Kopš dienas, kad sāku iet uz „Mūsmājām”, pieradu pie bēriem. Es saprotu, ka viņi aug bez vecākiem, neizjūt vecāku rūpes un gādību, tāpēc cenšos viņiem sniegt lielāku uzmanību. Tagad „Mūsmājas” man ir kā otrās mājas, es eju ciemos pie saviem brāļiem un māsām, un tas mani iepriecina.”

Ērika Geka

SPORTS

1. maijā Valmierā notika Latvijas senioru čempionāts pauerliftināgā, kurā veiksmīgi uzstājās Krāslavas sportisti. Vecuma grupā no 60 gadiem un vecāki 1. vietu trīscīņā ar rezultātu 470 kg izcīnīja Viktors Lebedevs (svaru kategorijā no 75 līdz 83 kg; stieņa spiešana guļus – 110 kg, stieņa vilkme no zemes – 190 kg, pietupiēni ar stieni uz pleciem – 170 kg).

1. vieta vecuma kategorijā no 50 līdz 60 gadiem ir Anatolijam Bartkevičam, rezultāts trīscīņā – 340 kg.

Vecuma kategorijā no 40 līdz 50 gadiem 2. vietu trīscīņā ar rezultātu 345 kg ieguva Nikolajs Staškevičs.

Viktoru Lebedevu veiksme pavadīja arī 48. sporta spēlēs, kas notika tajā pašā dienā, sportists izcīnīja 3. vietu stieņa spiešanā guļus ar rezultātu 110 kg.

Sportisti pateicas Krāslavas novada domei par finansiālo atbalstu.

Parakstu vākšanas vietas likuma „Grozījumi Latvijas Republikas Satversmē” ierosināšanai no 11.maija līdz 9.jūnijam un tautas nobalsošanas ierosināšanai par likumu „Grozījumi likumā „Par valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009. gada līdz 2012. gadam””, „Grozījums likumā „Par maternitātes un slimības apdrošināšanu””, „Grozījumi likumā „Par apdrošināšanu bezdarba gadījumam” atcelšanai no 18.maija līdz 16.jūnijam

Novada domes ēka Rīgas iela 51, Krāslava, Krāslavas nov.;

Pagasta pārvaldes ēka R.Pudnika iela 8, Auleja, Aulejas pag., Krāslavas nov.

Pagasta pārvaldes ēka Pasta iela 2, Indra, Indras pag., Krāslavas nov.;

Pagasta pārvaldes ēka Saules iela 3, Izvalta, Izvaltas pag., Krāslavas nov.;

Pagasta pārvaldes ēka Kalniesi, Kalniesu pag., Krāslavas nov.;

Pagasta pārvaldes ēka Kaplavas pag., Kaplavas pag., Krāslavas nov.;

Pagasta pārvaldes ēka Skolas iela 4, Kombuļi, Kombuļu pag., Krāslavas nov.;

Pagasta pārvaldes ēka Ezerkalns, Krāslavas pag., Krāslavas nov.;

Pagasta pārvaldes ēka Piedruja, Piedrujas pag., Krāslavas nov.;

Pagasta pārvaldes ēka Miera iela 17, Skaista, Skaistas pag., Krāslavas nov.;

Kultūras nams Dārza iela 2, Augstkalne, Ūdrīšu pag., Krāslavas nov.;

Darba laiks: katru dienu (ieskaitot sestdienas un svētdienas) no plkst. 8.00 līdz 12.00, izņemot novada domes ēkā - Rīgas iela 51, Krāslavā, otrdiennās no plkst. 14.00 līdz 18.00.

Krāslavas novada vēlēšanu komisija

Ja ne mēs – tad kurš?

Katrā pavasari Krāslavas novada iedzīvotāji piedalās Lielajā talkā, lai sakoptu un sakārtotu ielas, pagalmus, parkus, ezeru un upju krastus, mežus un ceļmalas.

Vislatvijas Lielās talkas koordinators Krāslavas novadā Ēvals Cauņa apkopoja visu informāciju un pastāstīja, ka šogad par savu piedalīšanos talkā paziņoja visas novada pagastu pārvaldes, Krāslavas Valsts ģimnāzija, Krāslavas pamatskola, Krāslavas Varavīksnes vidusskola, Krāslavas novada dzimtsarakstu nodaļa, Tūrisma informācijas centrs, Krāslavas novada domes darbinieki, Krāslavas novada pensionāru biedrība, Bērnu un jauniešu centrs, Krāslavas novada jaunsargi, Rīgas Valsts tehnikuma Krāslavas filiāle, biedrība „Latgales jauniešu tīkls”, jauniešu klubs „Varavīksne”, PII „Pienenie”, „Pilādzītis”, Krāslavas Vēstures un mākslas muzejs, Eiroregions „Ezeru zeme”, Valsts policijas darbinieki, kooperatīvs „Laska”, A/S „Latvijas valsts meži”, pilsētas jaunieši.

Krāslavas novada dome ir pateicīga katram novada iedzīvotājam, kas piedalījās Lielajā talkā, par atsaucību un ieinteresētību – kopā mēs veicām lielu darbu.

Talka ir brīvprātīgs darbs, diemžēl ne visi novada iedzīvotāji izrādīja savu labo grubi. Ir tik vienkārši kritizēt un paust sašutumu, sarežģītāk – iet un pastrādāt. Krāslava ir maza pilsēta, ja vieni sakārtos teritoriju, otrs – kritizēs, bet trešie – piesārņos, tad rezultāts būs kā fabulā par gulbi, līdaku un vēzi.

Ceram, ka nākamajā gadā Lielās talkas aktivitātēs iesaistīsies ne tikai visas pašvaldības iestādes, bet arī valsts un privātās struktūras, kuru bīroji atrodas pilsētā. Ja ne mēs – tad kurš?

INFORMĀCIJA UZŅĒMĒJIEM

2010.gada nogalē, uzņēmējdarbības vides izpētes ietvaros, daudzi novada uzņēmēji uzsvēra to, ka informācija par ES atbalstu kopumā nav pietiekoša; no otras puses, pašvaldības rīkotajos semināros uzņēmēju aktivitātē ir samērā zema.

Novada domes Attīstības nodaļa aicina uzņēmējus iesniegt jautājumus par atbalstu uzņēmējdarbībai, kurus apkopojo, sadarbībā ar valsts aģentūrām, Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centru, Latvijas Hipotēku un zemes banku un citām institūcijām tiks sagatavotas atbildes. Tās tiks ievietotas pašvaldības mājas lapā, izdevumā „Krāslavas Vēstis” un arī pārrunātas detalizētāk info dienā, kas plānotā jūnija sākumā Krāslavas novada dome, Rīgas iela 51, Krāslavā, vai elektroniski inara@kras lava.apollo.lv līdz šī gada 20.maijam.

Līdzām uzņēmējus, kuri būtu ieinteresēti jaunākās informācijas saņemšanā elektroniski, norādīt savas e-pasta adreses.

Nāc mācīties uz Rīgas Valsts tehnikuma Krāslavas filiāli!

Mūsu filiālē var iegūt kvalifikāciju - koka izstrādājumu ražošanas tehnīkus. Mācību ilgums 4 gadi. Legūst vidējo speciālo izglītību.

Papildus izglītības iespējas - zāģera un krūmgrieža operatora sertifikāts,

pabeidzot 3.kursu, iespēja iegūt Latvijas Amatniecības kamerās zeļļa sertifikātu.

Apgūstot mēbeļu konstruēšanas programmu „AutoDes Inventor” un „AutoCAD”, ir iespēja kārtot eksāmenu un saņemt starptautisko sertifikātu.

Stājoties tehnikumā, jāiesniedz:

- izglītību apliecinotā dokumenta (origināls);
- medicīnas izziņa (veidlapa Nr.068/u);
- 6 fotokartītes 3x4 cm;
- pases kopija.

4.jūnijā plkst.18.00 Krāslavas estrādē notiks II Latgales novadu sadancis

(pirmais pēc novadu izveidošanas notika 2009.gadā Ludzā).

Pasākumā piedalīties aptuveni 80 kolektīvi no 25 Latgales novadiem.

Apvienotās novadu deju programmas veido virsvaldītāji: Agnis Veismanis (Balvi), Sarmīte Stapule-Zagorska (Ludza), Ilmārs Dreļš (Rēzekne), Aija Daugele (Daugavpils), Silvija Kurtiņa (Preiļi), Elīta Treilone (Jēkabpils), Valda Timule (Krāslava).

Aicinām piedalīties tirgotājus, amatniekus un pārtikas ražotājus.

SLUDINĀJUMI

♦ Pārdod 2-istabu dzīvokli. T.29479591.

♦ Pārdod vasarnīcu un laivas motoru. T.22359458.

♦ Maina 2-istabu dzīvokli (51m², 1. stāvs) pret 1,5-istabas (1.-4. stāvs). T.26758552.

♦ Paņemsim nomā laukumsaimniecībā izmantojamu zemi. T.29147006.

♦ Kāzu un citu svinību video uzņemšana. Pārrakstīšu videokasetes DVD formātā. T.26113738.

♦ Pēru 3-istabu dzīvokli centra rajonā vai mainu pret divistabu (103., 2.st.). T.29111369.

♦ Pārdod vasarnīcu kooperatīvā „Meža nora”.